

MAGYAR CSERKÉSZ

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXIV. (48.) ÉVFOLYAM

1973. 3-4. SZÁM

Az ausztráliai magyar jamboree — pillanatfelvételekben

(Cikk a lap belsejében.)

A buffaloi tishti konferencia...

innmár hagyományos, a pezsgő élet jellemzi, de sohase kaptunk róla egy-két találó képet (mintha a fényképészek kezét és szemét, no és a filmet valaki meghabonázná...), de szerencsére kihúz a kátyúból Riedl Mária (Ridi), és sorrendben bemutatja az évenként ismétlődő nevezetes eseményt.

1. A jó cserkész nem törődik sárral-hóval, mérföldes csizmákban igyekezik a színhely felé.

2. Az öreg barátok örvendeznek igazán egymásnak.

3. A fiatalabbjáról lerí a meghatódás.

4. Ez már, kérem, komoly munka, – a fejtágító. Mindenkinek kissé megnő a feje, belegyömöszölik a

sok cserkész- és magyarságismerttet...

5. ... de szilveszterkor tánccal zárul a konferencia, sutbadobják az egyenruhát, mindenki átalakul „társadalmi lényé” és lehetőleg kirázza magából az egész tudományt... Szegény Ubul bá csak arra vigyáz, nehogy a szoknyák túl rövidek legyenek.

XVI SZD.

MAGYAR PARASZTPÁR

Cserkész-szellemet akarunk!

Kedves Cserkésztestvérem!

Ezt a levelet azoknak a fiataloknak írom, akik számára a cserkészlet nem *csak* gyöngyösbokréta, népművészet és róvásírás, vagy a fiúk-leányok találkozóhelye, hanem életforma, az emberibb élet útja, akiknek életében a cserkészttörvények lényeges, meghatározó szerepet töltenek be. Ezekben van meg csak ugyanis a vágy, hogy a vadócba rózsát oltsanak, s magukat és maguk körül a világot jobbá tegyék. Ezek a jövő emberei, akik nem nyugsznak bele abba, ami éppen van, s mert hisznek az emberibb élet lehetőségében, elszánt akarattal küzdenek a szebb és jobb jövőért. Ezek az emberségesség, a jó-ság forradalmárai: Remélem Te is közéjük tartozol!

Gondolom, már értesültél a CSERKÉSZ-KÖNYV III. kötetének megjelenéséről. Ez a kötet tartalmazza a 14–16 éves fiú- és leánycserkészek számára a Honfoglaló próba anyagának részletes feldolgozását. Az első alpróba, az Apostol-próba, különösen a jószág forradalmárai számára készült. Azt kívánja tőlük, hogy mutassanak példát a cserkészttörvények szerinti életükkel, legyen bennük apostoli felelősségtudat, cserkészelvek szerint ítélik meg korunk problémáit és terjesszék maguk körül a cserkészszellemet. Az Apostol-próba ugyanakkor megmutatja, hogy hogyan fejlesszék ki magukban az apostoli jellemvonásokat és képességeket, hogyan alakítsák magukban a cserkész-világnézetet, és hogyan ítélik meg korunk öt problémakörét a cserkészttörvények fényében.

Úgy hallottam, hogy vannak cserkészvezetők, akik azt mondják, hogy ezek a kérdések nem érdeklik a mai fiatalokat, s éppen ezért a jellemnevelés

vagy egyáltalán nem kap helyet, vagy csak elenyészően kis helyet kap csapatuk munkájában.

Elhiszem, hogy vannak olyan cserkészruhába öltözött fiúk és leányok, s akiket a társadalom nyavalyái, a közerkölcsök romlottsága és a milliók embertelen életbe kényszerítése hidegen hagynak. Ezek azonban valójában nem cserkészek, és nem is valók a cserkészletbe. Sőt, azok a vezetők is, akik belenyugosznak ebbe a tényállásba, jobban tennék, ha másutt keresnének maguknak kifutási lehetőséget s nem birtokolnák tovább a cserkész elnevezést.

Nem hiszem azonban, hogy serdülő fiataljaink többsége ebbe a kategóriába tartoznék. Ifjúságunk java még mindig hisz a cserkészttörvények által eléjük állított eszményekben, idealizmusuk kiemeli a nyárspolgáriasság iszapjából s az emberibb élet harcosaivá teszi őket.

Fiatal Cserkésztestvéreim! Ugye Benned van még hit, erő és akarat?! Ne engedd tehát, hogy cserkészletünk egyszerű társadalmi klubba, közönséges ifjúsági egyletté alacsonyodjék le. Fejezd ki igényedet az emberibb élet után vezetőid előtt is. Mutasd meg nekik, hogy Téged komolyabb kérdések is érdekelnének s hogy igenis elváród a cserkészcsapatától, hogy Téged a szebb és jobb jövő harcosává képezzen. Ne elégedj meg *csak* az erdő romantikájával, *csak* a népi ismeretek elsajátításával, hiszen tudod, hogy csak az emberebb ember lesz magyarabb magyar.

Vedd meg a Cserkészkönyveket. Olvasd és tanulmányozd a jellemnevelő próbákat is, mert ezek mutatják az emberibb élet útját. Csapatmunkában, őrödben és rajodban vedd ezeket a próbákat is komolyan. Csak így leszel valóban cserkész vagy cserkészvezető: a jószág forradalmárja, az emberibb élet harcosa.

Jó munkát!

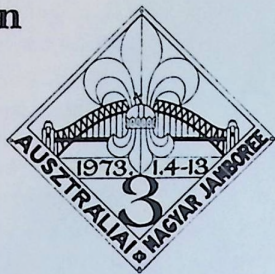
Ádám Atya

A „Turul” cscs. (Hamilton, Ont.) pár napra „olasz” lett, míg el nem készült a magyar zászló.

Nagy napok Ausztráliában

Gábor bá és Andi hivatalos látogatáson

Ezt az anyagot a szó teljes értelmében összekapartam; részben telefonon, részben leveleket írkáltam erre-arra, kérdezősködtem, fenyegetőztem, míg végre összeállt valahogy az ausztráliai látogatás képe. Ketten mentek Amerikából a távoli nagy országba, a Szövetség képviselőit: Bodnár Gábor (rangja miatt megelőzi a hölgyet) és Vareska Andrea; az előbbi Garfieldről, az utóbbi Clevelandból indult. Úgy állapodtak meg, hogy a Los Angeles-i repülőtérre találkoznak, és együtt szállnak fel a Honolulu felé induló gépre.

Andrea fel is szállt idejében — s aztán az egyik idegrohamból a másikba esett: Gábor bá nem volt sehol. Már a gép ajtaját készültek becsukni, amikor az „üve” — az utolsó pillanatban — befutott. (Mintha volna még sok hasonló eset!) A repülőtérre Horváth atya vitte ki, akinek a vendége volt.

— S aztán?

— Nagyot aludtunk. A gépen alig volt utas. Honolulu-tól egészen Új Kaledóniáig szintén lehetett aludni. És ezzel szerencsénk volt, Ausztráliában már úgyse értünk rá. Bekerültünk a forgatagba.

Két utasunk különben kikopott a Szilveszterből. Egyszerűen nem volt Szilveszter: december 30-ikán indultak, áthaladtak a nemzetközi dátumvonalon és már január elsejét mutatta a naptár. December 31. egyszerűen elveszett...

Megérkezés.....

— Mi volt az ausztráliai látogatás célja?

— Résztvettünk az ottani Magyar Találkózón, de a főcél mégis a második ausztráliai Magyar Jamboree volt.

Az amerikai vendégeket Sidneyben hivatalosan fogadta a Kerület vezetőinek a küldöttsége, az

élen Rauch Károly vezetőtiszttal is megjelent.

Rövid pihenés, annak is nagyrésze duma, és a két vendéget belevetették a fergetegbe: egy álló héten keresztül minden áldott nap érdekes rendezvények sorozatából állt a Magyar Találkozó, és ezen nemcsak a Sidney-i magyarok vettek részt; néha irtózasos távolságokról eljöttek honfitársaink, hogy együtt lehessenek, ami önmagában is megható, másutt sehol nem tapasztalható jelenség. Felejthetetlen volt a Petőfi-est, a bajtársi találkozó, az ausztráliai magyar szervezetek sorozatos megbeszélése, a záró bankett. Noha idősebbek is résztvettek, csupa népi játékok, táncok voltak, mint a Farkas-játék, Megy a kocsi, megy a szekér... és a Révészlegény. Az idősebbek egyszerűen csatlakoztak a fiatalokhoz — eltűnt a nemzedék-különbség. Felejthetetlen volt az ausztráliai magyar tánccsoportok, együttesek bemutatója a Town Hallban, előkelő ausztrál vendégek jelenlétében. A két amerikai vendég csak ámuldozott a pompás szervezésen.

Erről még sokat lehetne beszélni, de hát lépünk tovább, a cserkészek közé.

Tábor a Kék hegyeknél

— A Jamboree-n közel 400 ausztráliai magyar cserkész jött össze, főleg Sydney, Perth, Melbourne, Geelong és Adelaide városokból. A táborparancsnok Hevesi Nagy Tibor cscsa., Sydney-i csapatparancsnok volt. A törzs is jórészt Sydneyből adódott. Nagyszerű munkát végeztek. Nem volt soha a legkisebb fennakadás, minden

csapat külön táborozott, de az egész közös vezetés, program fogta össze. A „Kék hegyek” lábánál, csodaszép helyen táborozott a magyar cserkészek serege.

Gábor bá ezuttal harmadszor volt Ausztráliában és táborozott együtt az ottani cserkészekkel. Ennélfogva személyes ismeretséget kötött a kengurukkal, a caola medvével, platypust is látott. A bumerángot még Magyarországon ismerte. Dehát azért meglepetés nélkül mégse múlhatott el ez a látogatás. Talán ezt veje mondatjuk el.

— Amikor a vendégsátorból egy reggel a mosdó felé igyekeztem, hirtelen szembetaláltam magam egy szörnyeteggel, olyasminnek tűnt nekem, mintha a krokodil és a kígyó keresztezése lett volna. Az ismeretlen állat serényen öltögette felém kígyónyelvét. Semmiféle védőszerszám sem volt nálam, csak a borotválkozó-készletem. Meglehetősen védtelennek éreztem magam, az állat feszülten figyelt, én is megmerevedtem... (Még a történet közepén járunk, de ne izguljatok, a szörnyeteg nem falta fel Gábor bát, én láttam őt makkegészségesen. Szerk.)

— Gondoltam, legjobb, ha nem látja, mennyire izgulok. Azon tűnődtem, vajon hogy kerülök ki ebből a helyzetből, amikor a csúf állat megvető pillantást vetett rám (!), megfordult, és felkapaszkodott egy eucalyptus fára. A fát nagy ívben kikerültem, és szaladtam a táborparancsnokság felé, ahol megnyugtattak: óh, csak egy goana, mely bogár iránt igen, de Bodnár iránt nem érdeklődik. (Ez a tudósítás részletekbemenő, de talán ne kövessük Gábor bát a mosdóba...)

Andi vizsgáztat

Gábor bá általában reprezentált, minden cserkészvezetővel, parancsnokkal igyekezett beszélgetni, meghallgatta gondjait, bajait, — Vareska Andi pedig elképesztően nehéz munkát végzett. Levizsgáztatta magyar beszédéből,

írás-olvasásból a húsz év alattiakat — ezek pedig közel 300-an voltak... Közben Andival ilyesmi is megesett:

— Az egyik fiúval felolvastattam egy szöveget, aztán felszólítottam: magyarázza meg a saját szavaival, hogy mit is olvasott? Az ifjú cserkész túlradó öntudattal ezt a választ adta: „Hát nem figyeltél? Ha figyeltél volna, megérthetted volna...”

Változatos volt a tábor programja, megtűzdelve városlátogatással, versenyekkel, kirándulásokkal. A látogató előljáróknak és Pubi bának, a Ker. Vt.-nek a tábor keretében megtartott tisztikonferencia jelentett különös élményt. Az ausztráliai tisztikar java része fiatal, túlnyomó többségük 20 év alatti vezető; nagyrészt Ausztráliában születtek. Az öregek és fiatalok egyetértettek abban, hogy jó, ha időnként újraértékeljük cserkészünket. Tehát megvizsgáljuk önmagunkat, ami nem azt jelenti, hogy idomulnunk kell az eszméáramlatokhoz. Az engedékeny társadalom, a permissive society nem a mi kenyerünk, mert nem jelenti sem a civilizáció, még kevésbé a kultúra felső fokát. Különösképpen a fiatalok hangsúlyozták, hogy a cserkészlet nem mennyiségi, hanem minőségi fogalom. Jól esett hallani.

Lelkesen állapodtak meg abban is, hogy mostantól fogva minden cserkészcsapatnak lesz magyar iskolája Ausztráliában. Ahol már van, abba járnak a cserkészek is, ahol nincs, létesítsenek iskolát.

A látogatónapon megjelentek a „régiek” is, akik Passauban, Pfarrkirchenben, Münchenben, Osterodeban és másutt cserkészkedtek hajdan. Nemcsak látogatóba jártak, a munka végét is megfogták. Ma is szolgálják a cserkészletet. Ha kellett, a turócsuszát is ők főzték.

Ennyit egyelőre Gábor bá és Andi ausztráliai látogatásáról.

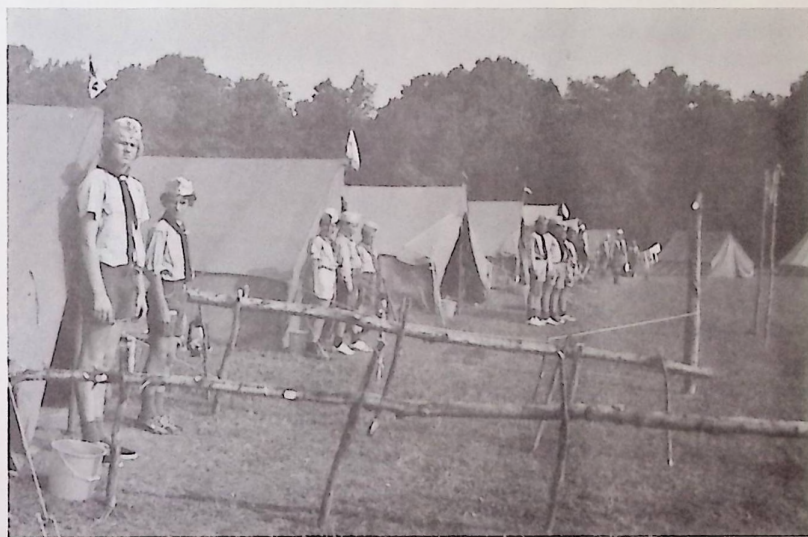
JUBILÁLTAK A MONTREÁLI CSERKÉSZEK

Húsz éves jubileumuk megünneplésére gyűltek össze Montréal sovuszky-Zsolnay Miklóssal. Torontó-magyar cserkészei, élükön Mattyaból is érkezett küldöttség, amint New York, New Jersey, Ohio államokból is többen jelentek meg. A Magyarok Nagyasszonya nagytermében jubileumi bankettendobbant össze megannyi cserkész szíve, fellevenítvén az elmúlt két évtized maradandó emlékeit és terveket szöve a jövő magyar munkájára, táborozásaira.

A vendéglátó Szervita Atya, Ft. Dely M. Brunó imája nyitotta meg a pompás díszvacsora utáni beszédek sorát. A Cserkész Nagytanács tagjaként Dr. Henkey H. Károly, a

Loyola College tanára szólott. A jubileum ünnepi üzenetét Bodnár Gábor ügyvezető elnök hozta.

Glázer János és felesége, a 23-as Szent László fiúcsapat és a 37-es számú Szent Margit leánycsapat parancsnokai méltán megérdemelték az összegyűltektől tapsát időt és fáradságot nem kímélő munkásságukért. De ugyancsak elismerés illeti Pelikán Sándort és feleségét, akik éveken át nagy ügybuzgalommal vezették a francia-kanadai világjárós magyar cserkészcsapatait. Az alapító csapatparancsnokok, Szalay Zoltán és Pattantyús Károlyné, sikeresen küzdöttek meg a kezdet megannyi nehézségével. A Bognár István vezette be a felszólalásokat.

A „Turul” cscs., Hamilton, Ont. Az „Úri tábor” szemlére készülődik. (Kardos Géza cstj. felv.)

AZ „ÉRTESÍTŐ” ELSŐ SZÁMA

P. Végvári Vazul, az iskolaügyek vezetőtiszteje előszavával kizárólag a külföldi magyar iskolák kérdéseivel foglalkozó „ÉRTESÍTŐ” jelent meg, melyet az Egyesült Államok, Kanada, Délamerika, Nyugateurópa és Ausztrália-Ujzéland valamennyi magyar iskolájának elküldenek.

Bajcsy-Zsilinszky Endre intő szavát idézi az időnként megjelenő „ÉRTESÍTŐ” első száma: „A szét-szórt magyarságot legalább a szellem síkján fogjuk össze — drága a

nyanyelvünk, a magyar művelődés, az együvértartozás és a magyar történelmi öntudat kultuszában...”

BRAZILIA

A Rio de Janeiro-i 13. sz. Szondy György cscs. alapos átszervezés után, nagy lendülettel és lelkesedéssel fogott neki a cserkészmunkának. Ünnepeles fogadalm- illetve ígértélt tartottak, s ez alkalmából társas üdvözlét küldtek a Szöv. központjának. Sok sikert és eredményt kívánunk a további munkához!

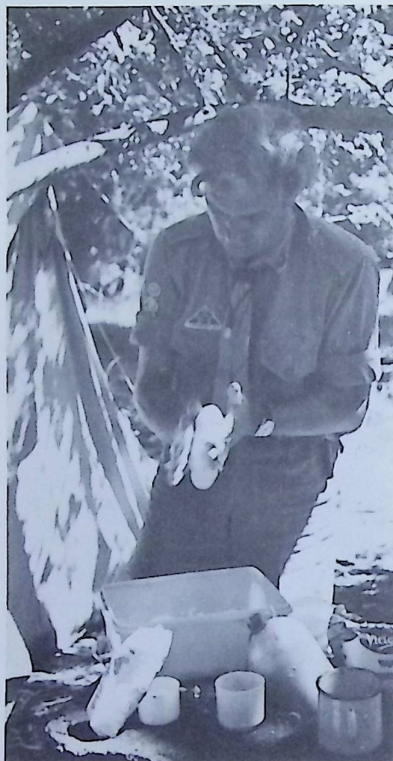
VK-tábor Argentínában

A „brazilok”-at izgalommal vártuk. Utitervük szerint, megelőző nap este 10-re kellett befutniok. Tapasztalatunk szerint azonban, ez nem jelentett az égvilágon semmit: a több, mint ötven órás út, dzsungelen, folyókon és egyéb nem-egészen-civilizált helyeken keresztül, rendszerint sok meglepetést hozhat. Szóval reszketve vártuk őket, mert a 37/B segédtisztképző táborát másnap reggel meg kellett kezdeni. Hogy ne tartsak izgalomban senkit: megérkeztek – sőt, időben! És ennek öröme az egész éjszakát átbeszélgették vendéglátóikkal. Elmesélték egymásnak az elmúlt két év eseményeit, amióta utoljára találkoztak. Mert kedves szokás alakult ki a két ország cserkészei között, hogy amennyiben csak lehet, közösen rendezik meg táborait. Nagy élményt jelentett, és örök barátságok alakultak a 70-es jubileumi táborban, amelyre Braziliába utazott 100 argentinai cserkész, és a 71-es buenos airesi vk-n, amelyre viszont Braziliából jöttek szép számmal. Tudom, nem mondok nagy dolgot az óriás távolságokhoz hozzászokott észak-amerikai vagy ausztráliai cserkészeknek, de ez Délamerikában bizony komoly teljesítmény. Minden egyes alkalommal külön meg kell birkózni egy halom bürokratikus, – és főleg anyagi nehézséggel. Elmélkedés helyett, hadd térjek vissza a tárgyra. Sao Paulo csapatai kellőleg képviseltették magukat: a Dobó Katától két, a Zrinyi Katától három és a Szt. Imréktől egy jelölt jött. És eljöttek a kiképzők is: Pillerné-Éva „bá”, Kokronné-Edit (a Dobókatikák parancsnoka) és Hársi Ernő. Még a Központ is képviseltette magát (Novák Ferencné-Judit) – így volt teljes a „nemzetköziség”. Mondanom sem kell, hogy minden buenosi csapatnak is volt jelöltje: A Magyarok Nagyasszonya, a Margit Királyleány, a Kinyi Pál és az Árpád-házi Szt. László jelöltjei mind hónapok óta készültek már.

Cala bá, a tábor parancsnoka kiadta az utasítást: a kiképzők sárga nyakkendőt viselnek, a jelöltek meg minden jelvényüktől búcsút vesznek – persze a „Hungária” és csapat-szám kivételével. Így aztán meg is

kezdtük a tábor, a pereyrai park megszokott, gyönyörű magas fái alatt. Létszámunk ideális volt: két leány és két fiú órs, melyek szigorúan a hagyományos neveket viselték: Árvalányhaj-, Tulipán-, Turul- és Csodaszarvas-órs.

A Gillwell-tábor menetéről, izgalmairól, fáradságairól (csak nem?), csatakiáltásairól, fegyelméről, jókedvéről minnek meséljek? Akik már átérték, tudják, hogy egyedülálló, akik meg csak fogják: hadd legyen

Az argentinai tábor: Lehet találgatni vajon mit csinál a tpk.?

nekik újszerű. Mint minden táborban, első nap úgy tűnt, hogy sose fog beindulni, utána meg egyszer csak arra ébredtünk, hogy – nini, vége van! És ez a jó tábor, nem?

Szúrjunk itt közbe néhány nevet: tehát Benedek László volt a táborparancsnok, s legalább említsük meg Lindqvistné-Andréát (alias Hapci), Vass Dénest, Dénes Ferit, Nagy Pétert. És mi mindenre képes az igazi cserkész-szellem! Szabóné-Panni, a Zrinyi Katák parancsnoka csak azért jött el, hogy a fogadalomtételen jelen lehessen, ezért nem kevesebb, mint 5 napig buszozott

A hagyományos vihar ezúttal tréfát űzött: nem a portya napján jött, hanem egyvel előtte. Valami nagy kavargás lehet a világűrben! A portya napján külön felidéztek Buf-faloban székelő „Sámánunk” szellemét, – talán ezért is sikerült ilyen jól!

Nehéz volt búcsút vennünk egymástól, hiszen az egyhetes együtt-lét egy táborban nagyon elmélyíti a barátságokat, de nem bústunk, mert tele ötletekkel, anyaggal, energiával – és főleg cserkészszellemmel ment ki-ki haza a saját csapatahoz, – a következő közös táborig!

TÖRD A FEJED

Van:

- 5 ház, különböző színű,
- 5 személy,
- 5 különböző ital,
- 5 háziállat,
- 5 különböző gyümölcs.

Találd ki melyik házban isznak tejet?

Találd ki: kié a ló?

1. Laci piros házban lakik.
2. Jancsinak tehene van.
3. A zöld házban vizet isznak.
4. Éva kávét iszik.
5. A zöld ház a drapp ház jobb oldalán van.
6. Az, aki a szilvát eszi, annak van egy nyula.
7. A sárga házban almát esznek.
8. A középső házban teát isznak.
9. Marika a baloldali házban lakik.
10. Az, aki a körtét eszi, a szomszédságban lakik azzal, akinek kutyája van.
11. Az a ház, ahol almát esznek, szomszédos azzal a házzal, ahol macskákat tartanak.
12. Ahol barackot esznek ott kakaót isznak.
13. Erika cseresznyét eszik.
14. Marika a kék ház mellett lakik.

(Beküldte: Pintér János és Pintér Jánosné Kanadából, Don Mills, Ontario.)

Amerikai cserkész-konferencia Washingtonban

A Boy Scouts of America feb. 22–23-án tartotta két évenkénti nagy találkozóját. Ezen a BSA partner szervezetei vesznek részt. Tehát azok a szervezetek, melyek cserkészcsapatokat szponzorálnak, tartanak fenn.

A BSA-nak jelenlegi legnagyobb programja a „man-power”, boy-power 1976. Ez tulajdonképpen Amerika függetlenségének 200 éves évfordulójára felajánlás, vagy ajándék az országnak, a nemzet számára.

Erre a Magyar Cserkész Szövetséget is meghívta. Képviselőnkben Bodnár Gábor, ügyv. elnök (jobbról) jelent meg.

Magyar élet a Sierrákban

Hosszú esztendőkön keresztül a kaliforniai magyar cserkészlet egyet jelentett a Los Angeles-i csapatokkal, amíg végre 1969-ben sikerült az Aranykapu (Golden Gate) városában (San Francisco) is kitűzni a lilomos magyar cserkészszászlót. Ettől kezdve azután északról és délről egyre méregettük a távolságot, és a lehetőségeket, hogy lehetne a két város magyar cserkészeit közös programokra összehozni. A gyakorlati problémák ugyanis nem lekicsinylendők, mert a távolság kb. 640 km (400 mérföld), de mivel megfelelő táborhely miatt fel kell mennünk a Sierrákba, az út a találkozópontra lényegesen több, mint a fenti távolság fele.

A legkézenfekvőbb közös program egy VK-nap volt, és az első a megrendezésre 1971 őszén került sor a Bass Lake (tó) közelében, egy szabad erdőterületen, ahol közel s távolban semmi más csak fű, fa és szikla.

A rendezést a 77-es San Francisco-i csapat végezte a 43-as lcs. segítségével. Történelmi keretül a Rákóczi szabadságharcot választottuk, gyakorlati program-

ként pedig a „túlélés”-t (survival). A hegyek szelleme mintha csak megfelelő keretet akart volna szolgáltatni a táborhoz, alig hogy odaértünk, megrázta a nagy fehér szállát, aminek az egyenes eredménye az lett, alig volt annyi időnk, hogy bemeneküljünk az éppen felállított sátrakba, és rövidesen egy takaros vastagságú hótakaró fedte a tájat. Ilyen bevezetés után álltunk neki „túlélni” a dolgot, amit először persze meg kellett tanulni: hogy kell csinálni?! Így a havazás elálltával kimerészkedtünk a sátrakból és elkezdődött a forgószínpad. Ennek a befejezése után jött az első nagy próbatétel: a vacsora. A menü a következő volt: hagyma, tojás, hal, krumpli. Mindez természetesen nyersen. Aki akart, az kaphatott még egy marék lisztet is. Mindennek az elkészítéséhez lehetett használni egy kést és semmi egyebet ill. semmi olyasmit, amit a civilizációból hoztunk. Edényt se! A havazásra való tekintettel a tűzgyújtáshoz lehetett gyufát használni.

Ennek a cikknek az olvasása közben néhány torontói vezetőnek talán előjönnek régmúlt emlékei. De annak idején a Loyola

Parkban egy kellemes őszi napon ettünk hasonló ebédet, amikor este mindenkit várt otthon az anyuka főztje. Itt már erősen alkonyodott, mikor a vacsorakészítés elkezdődött, és bár a délután folyamán elég sok hó elolvadt, de azért még jócskán maradt is belőle. E mellett ki-ki annyi vacsorával a gyomrában ment aludni, amit a fenti anyagból készített (élelmszerűt nem szabadott hozni egyénileg a táborba). Mondani sem kell, hogy a vacsora-főzés nem mindenkinél volt teljes siker, és a már ragyogóan csillagos ég alatt tartott bujdosó kuruc tábornok igen élethűnek tűnt a sűrűn korgó gyomrokra való tekintettel is.

A második nagy próbatétel — anélkül, hogy ezt a résztvevők tudták volna, — a hegyek szellemének jóvoltából elmaradt. Másnap már könnyű foglalkozás volt: játék, tánc, elméleti előadás és kirándulás. Délelőtt gyönyörű napos időnk volt, de mire délben táborbontásra került a sor már ugyancsak igyekeznünk kellett, mert jövőre gyülekeztek a sötét fellegek. És búcsúztunk azzal, hogy legközelebb a Los Angeles-i 8-asokon a sor a rendezésben.

Elszaladt kb. fél esztendő, mikor a Huntington tó felé vettük az utunkat, időközben az utolsó nap még megkaptuk a los-angelesiek üzenetét, hogy az eredeti találkozóhelyünket már nem tudjuk elérni, mert hótakaró alatt van, úgy hogy lejjebb kellett találkozni. Ez alkalommal egy vagy két személyes sátrat mindenkinek hoznia kellett magával.

A változatosság kedvéért ezúttal zuhogó eső fogadott, és a történelmi keretben is léptünk közel másfélszáz esztendő, mert Görgey hadseregének téli visszavonulásában találtuk magunkat (1848-49).

Hamarosan felkerültek a hadijátékszámok is, mert a „Branyisz-kói-szoroshoz” érkeztünk, amit mint osztrák katonák a Los Angeles-i öregcserkészek védtek.

Hogy az igazi Branyiszkó milyen volt, azt nem tudom, de az itteni-nél aligha lehetett vadabb és me-redekebb hegyoldal. Végül még-is csak „áttörtünk” (ez a híres csa-ta a magyar történelemben mint a „Branyiszkói áttörés” ismert) — helyesebben a többiek törtek át, mert e sorok írója döntnök volt. Utána vissza kellett menni a hegy aljába a felszerelésekért és felvini mindent. A „Branyiszkói hágó” tetején vertünk azután sátrat egy kis mélyedésben. Mire felértünk már erősen sötétedett és fagyott. A 48-as honvédtábornok után min-denki „úgy aludta álmát ahogy verte sátrát”. Másnap délelőtt: hegymászó gyakorlat, elméleti elő-adás, ének, játék, és a honvédsereg továbbindult, (két irányban) hogy ismét találkozzon majd a „tavaszi hadjáraton”.

Erre április utolsó hétvégén in-dultunk. Ezuttal a rendezők a San Francisco-i Lósárdy Zsuzsánnák voltak. A keret: népi tábor, semmi háború, szelid „női program”. Az elhelyezés pedig kimondottan luxuskörülmények között barak-ban, hideg- és melegvízzel stb. Mindehhez még gyönyörű napos időt is kaptunk, és a foglalkozás is csupa olyasmiből állt mint nóta, tánc, hímzés, faragás stb. A lá-nyok körülülték a nagyasztalt, és tűböködés közben vidáman folyt a tere-fere. Ugyanúgy a fiúknál fa-ragás közben.

Az esti tábornoknál meglevene-dett a fonó; a lányok pünkösdlök; és a Luca széke segítségével megkerestük a boszorkányokat is. Sőt, az is kisült, hogy mi volt a rátóti csikótozás. Tábornok után a parancsnokság hamarosan ágy-ba irányította a tagokat.

Békés első álomból azután éles sípszó ébresztette a tábor résztve-vőit, legalább is legtöbbet, mert jó néhányan éltek a „gyanúper-rel”, hogy itt valami készül. Túl szép és könnyű volt minden ahhoz, hogy igaz legyen! Pedig az éjszakai járőrverseny nem is a 43-as leányvezetők lelkén száradt, ha-

nem a Kaliforniai Megbízott kü-lön programja volt.

Riadó után rövid eligazítás: „Értesítés érkezett, hogy kirándu-lásra ment cserkész lányok elvesz-tek, meg kell próbálni előkeríté-süket.” Nem telik bele egy óra és úton van mind a négy kereső cso-port, a hatalmas égfelé nyúló fe-nyőfák között a holdvilágos éjsza-kában. Hamarosan kisül, hogy nem is olyan egyszerű az éjszaká-ban „navigálni”, de azért előbb-utóbb mindenki előkerül, (már-mint a keresők), és az egyik elve-szett, és sérülten megtalált cser-kész helikopteren való kórházba-juttatását is legtöbben megoldot-ták.

Igazából hasadt a hajnal, mikor a legutolsó őr is bevonult az éj-szakai járőrversenyéről, úgy hogy kissé később volt ébresztő, mint ami a napirenden volt feltüntetve. A délelőtti foglalkozás a szokásos nóta, játék mellett, egy rövid be-vezető előadással egybekötött megbeszélés volt a cserkész fegy-elemről.

Gyors pakolás után ismét bú-csúztunk, és kíváncsian várjuk, hogy a negyedik kaliforniai VK napra mivel rukkolnak majd elő a program rendezői, a 49-es Los Angeles-i lányok?

Tamás bá

A 17. Cserkészbál Cleveland-ben. Első bálozó cserkészlányok balról, jobbra: Szőke Veronika, Zala Judit, Madzsar Éva, Pilisy Zsóka, Szabó Judit, Geréby Klarissza

A 17. Cserkészbál Cleveland-ben.

TÁBOR-LÁZ EURÓPÁBAN

Nem kis fába vágta a fejszét Gyurka bá: az idén megrendezi az európai nagytábort, a gödöllői jamboree emlékére (1933-1973), Potensteinban július 28. és augusztus 11. közt. A tervek szerint július 10-én érkeznek az amerikai, kanadai, ausztráliai és venezuelai cserkészvezetők a frankfurti repülőtérre, ezek fogadása után európai körútra indulnak a vendégek és vendéglátók, a következő útvonalon: Köln-Travemünde-Stockholm-Oslo - Göteborg - Malmö-Koppenhága-Amsterdam-Rotterdam - Antwerpen-Brüsszel-Liege - Luxemburg - Mettlach-Stuttgart-München.

Óriási! Akik nem veszünk — nem vehetünk! — részt, csak irigykedhetünk. Az első kerület vezetőségében van képzelőerő és főleg készség a végrehajtásban.

A július 27-én kezdődő jubileumi nagytábor beosztása így fest:

Az európai cserkészvezetők és vezetőjelöltek az idén is részt vesznek az amerikai VK-tábor munkájában (aug. 20-27), Fillmoreban. Előtte és utána amerikai és kanadai körutat terveznek, csapatlátogatásokkal.

Kölley György vezetőtiszti és helyettese, Szabó Ödön ebben az esztendőben még legalább három jelentékeny eseményt készít elő: szeptember 22-ére vezetőtiszti értekezletet Münchenben, ami egyben az őszi cserkészmunka elindítása is lesz; november 10-én kerületi róver-találkozót Barnhofban (Kastl) és december 26-i kezdettel rendezik meg a „Mátra” télitábort — ami belenyúlik a jövő esztendőbe, január 6-án ér véget.

Kívánjunk nekik jó munkát!

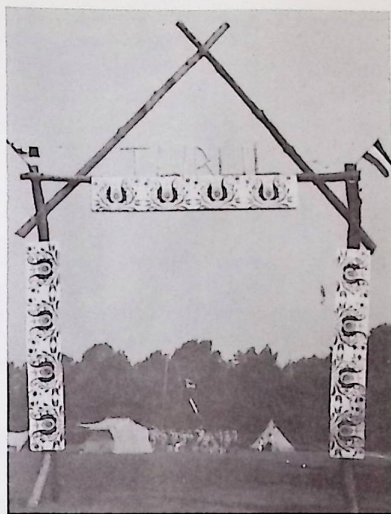
AZ OLPEI KONFERENCIA

Az európai (első) kerület jólsikerült cserkészvezetői értekezletet rendezett februárban, érdemes az elhangzott előadásoknak legalább a címét és az előadók nevét ideiktatni:

Nézetek, normák keletkezése a gyermeknél, — mi az élmény, hol kezdődik a rossz? (Dr. Neógrády Béla, Graz)

Kiscserkészlet — hétvégi iskola. (Gémes Istvánné, Stuttgart, hozzászólások: Golarits Gyöngyi lcsst., Zürich; Padányi Erzsébet, cscst., Bécs.)

Mit várnak a magyar cserkészettől a szülők? (Klément Kornél, cstj., Frankfurt, hozzászóló: Kardos István, cstj., Kastl bei Amberg.)

A hamiltoni „Turulok” táborkapuja.

Róver cserkészletünk — csapatmunka. (Dr. Neógrády Béla, cst., Graz, hozzászólók: Nickl Károly, cscst., Hollandia; Jakobi András, st., Zürich; Szabó Ödön, vt.h., Basel; Székely András, rv., Zürich; Kölley György, cscst., München.)

Szórvány cserkészletünk az európai cserkészmunkában. (Nickl Károly, cscst., hozzászólók: Klément Kornél, Frankfurt; Kölley György, München; Vizi Felicia, Arnhem; Solymár János, Stockholm.)

A gödöllői világjamboree a 40 éves évforduló fényében, kihatása a magyar és a világ cserkészetre. (Marx-Raács Tibor, cst., Svédország.)

Kerületi anyagi és sajtó beszámoló. (Stein-Prinz Egon, Hollandia, — EMCSE: Padányi Erzsébet, cscst.)

Az 1973-as cserkész munkaév kerületi tervei. (Kölley György, VT, hozzászólók: Szabó Ödön, ker. h.v. tiszt.)

Korszerű-e a magyar cserkész nevelési rendszere? — Elgondolások a mai vezetőképzéssel kapcsolat-

ban. (Balla Sándor, cst., Linz, hozzászólók: Nickl Károly, cscst.; Szabó Ödön, Padányi Erzsébet, Kardos I.)

Tapasztalatok az Őrsvezetői VK-n. (Előadó: Szabó Ödön.)

Tapasztalatok az amerikai st.ás tiszti VK-n. (Toldalagi Pál, st., Páris; Ugri Mihály, Graz, hozzászólások: Dr. Némethy György, cscst. Szöv. vt., Páris; Kölley György, cscst.ker.vt., München.)

Tudomásunk szerint az olpei konferencián a következők jelentek meg:

NÉMETORSZÁGBÓL, Stuttgartból:

Kis Ferencné, Gémes Istvánné, Grynaeus Péter, Emánuel Éva.

Münchenből:

Kölley György, Csonták Ferenc, Magyar János, Köhler László, Kontur László.

Kastlból:

Sr. M. Szűcs Donatilla, Nt. Kardos István, Both Tünde, Katona Ágnes, Pokó Gabriella, Kosztolányi Judit.

Frankfurtból:

Klément Kornél, Szendey Katalin.

Kölnből:

Kelemen Zoltánné, Tordy Éva, Sárkány Szabolcs, Tordy Kornél, Gallowich Erwin, Schenkengel Edith, Schenkengel Mária, Fábíán Magdolna, Vargha Fildikó, Vargha Erzsébet.

AUSZTRIABÓL, Bécsből:

Sr. Padányi Erzsébet, Kunz Marianne, Markó Magdolna, Szemerédi Ilona, Kuster Dezső, Kuster László, Nagy László, Klujber Andrea, Götl Gerhard.

Linzből:

Ft. Balla Sándor, Kiss Mihály.

Grázból:

Dr. Neógrády Béla, Ugri Mihály, Dr. Zimics Béla.

Haj, szép cserkészélet!

En már egy jó ideje akartam tudni, hogyan kell nyakkendőgyűrűt fonni? Magamtól nem tudtam megcsinálni, addig, amíg Thoma Zsolt bácsi az egyik cserkész gyűlés alatt meg nem mutatta. Igaz, még most sem tudom én azt jól megcsinálni.

Szentkirályi Gyuri, 12 éves
Cleveland

14. sz. Görgey Artúr cs.cs.
Damjanics János raj
Vércse őrs

Nemrégén a csapatunk egy akadályversenyen vett részt. Az anyágon átmentünk, bár gyengén. Mire jött az indulás napja, valahogyan elkészültünk. A táborba menve a buszon észrevettem, hogy a lányok nagyon jól betanultak mindent.

A vizsgán a kezdetben minden nagyon jól ment, de később rájöttünk, hogy jobb lett volna ha egy kicsit jobban volna az anyagot, mert hovatovább egyre rosszabbul csináltunk mindent.

Spruch Gábor, 12 éves
Cleveland

14. sz. Görgey Artúr cs.cs.
Balogh Ádám raj

Amikor díszítettük a sátrunkat, egy akasztó-hurkot csomóztunk össze erős kötélből, felakasztottuk a sátor elé, s ráírtuk, hogy „PONTÓZÓ FOGÓ”.

Este, amikor őrseget álltunk, mindig azt hittük, hogy egy ember mászkál az erdőben. Igazában nem volt ott senki sem! Mikor az őrseállításnak vége volt, akkor a gázlámpa majdnem felrobbant (legalábbis mi azt hittük). Másnap reggel mosakodtunk és jó reggeli volt. Ettünk „frosted flakes”-t, kakaót, vajás és lekváros kenyeret. A táborból hazafelé Kulin Miki eltörte Falk Miki törét, amikor dobta. Most Mikinek kell fizetnie két dollárt!

Földesi József, 13 éves
Cleveland

14. sz. Görgey Artúr cs.cs.
Balogh Ádám raj Sas őrs

Az 1971. évi táborban az én őr-sőmben a következők voltak: Verner Kornél, Miki (az őrsvezetőnk), a két Balassi gyerek, Miska és én. Mi értünk először a folyóhoz, ahol

a táborhelyünk volt, s nekünk kellett azt a helyet a többiektől számháborúban megvédeni. Miki és Miska előre mentek kémlelődni. En voltam a segéd-őrsvezető. Egyszerre csak halljuk, hogy számokat hívnak le. Rögtön tudtuk, itt az ellenség! Miska is jött gyorsan és azt kiabálta, hogy „jönnek, jönnek”! Ezután egy hosszú harc volt. Amikor én lejöttem, már csak két ellenség maradt. Mibőlőlünk még négyen voltak. Az ellenség vesztett. Jaj! Jaj! Mi lettünk a győztesek, s így mi választhattuk ki a sátorhelyünket először. A sátorverés után üszünk, játszottunk, aludtunk, ettünk. Hej ez volt az élet (a győzteseknek), mert nem kellett csinálnunk semmi mást csak amit akartunk. Este sok „cometot” (hulló csillag) láttunk.

Bakk Elemér, 13 éves

14. sz. Görgey Artúr cs.cs.

Damjanics János Raj
Vércse őrs

Az egyik cserkészvezető még régebben felbízta a leánycsapat egyik tagját, hogy írja le, mi az oka annak, hogy ő (és a vele hasonló

korú fiúk és lányok) időnként fegyelmezetlenek. A válasz azután eljutott a TÁROGATÓ szerkesztőségéhez, és a szerző engedélyével közöljük. (Mi is!)

MIÉRT VAGYOK ROSSZ???

Először is én sohasem vagyok hibás, mikor bajba kerülök. Altalában nagyon jó vagyok, mikor nem vagyok bajban, csak majdnem mindig bajban vagyok, de az sem az én hibám, mert igazából a barátaim a rosszak, és én jó vagyok.

Csak párszor történik, hogy én vagyok hibás. Legtöbbször én csak jól akarom érezni magamat, és a végén bajba kerülök. De azért van olyan eset is amikor rossz akarok lenni – és azután rossz is vagyok.

Legtöbbször amikor rossz vagyok, akkor nagyon jól érzem magam, csak mikor utána a felnőttek prédikálnak, akkor minden érdekesség elmegy, és utána sokáig szenved az ember.

Ugyyszólván soha sem vagyok nagy bajban, csak kicsiben, de abban majdnem mindig, bár legtöbbször csak kis butaság miatt. Ez az egész!

Lőrinczy Zsuzsi
San Francisco

A legszebb öröm mégis csak a káröröm (Riedl Mária rajza).

Múlt évben a leánycsapat vezetői azt gondolták helyesnek, hogy Varga Enikőt elküldik a fillmorei Vezetőképző Táborba (N.Y.). Én nem bántam, bár sokat kellett tanulnom.

Valahogy megérkeztem a buffalói repülőterre, és az első dolog ami történt az az volt, hogy ott kellett várnom négy órát, míg a többi cserkész meg nem érkezett San Franciscóból.

Az estét egy „ház”-ban töltöttem, (inkább egy barlangnak tűnt) néhány bogárral és egérrel, „akik” ott laktak. Később tudtam meg, hogy ahol aludtam az a híres „Fehér Ház”.

A második napon kezdődött a tábor. Nem tudom ilyen kis cikkben megírni ennek a hétnek a történetét. Olyan sokat tanultam cserkészismeretekből, és olyan sok új barátot szereztem, hogy meg tudna tölteni egy egész könyvet.

Valahogy túléltem a tábort az én szörnyű (magyar) beszédemmel is, és most őrsvetető vagyok. Hazajöttem új barátokkal és sok emlékekkel. Amikor most visszanézek az egészre, úgy érzem, hogy érdemes volt elmenni.

Varga Enikő San Francisco

— — —

A júniusi tábor előtt Tamás bá és még néhány vezető összeült. Eből a megbeszélésből született meg a „riadó”. Azoknak a szülőknek, akik még eddig nem hallották volna: a riadó éjszakai próba egy történelmi mese körül. A mi riadónk történelmi kerete Eger vár védelme volt, elsősorban az egri nőkkel kapcsolatos története. Az útvonalon állomások voltak, ahol tudásuk szerint pontoztuk a gyerekeket. Én a morzénál voltam, de még volt néhány más állomás is.

Éjfélkor volt az ébresztő, és a fél erdő ki volt világítva a tűzijátékokkal, de ennek ellenére a fiúkat csak úgy lehetett felébreszteni, hogy hálózásokkal együtt kihúztuk őket a sátorból. Ez a próba azt is megmutatta, hogy lehet-e jó vezetőket találni a gyerekek között?

A végén, a nagy haccacaré után, azonban csak egy dolog volt biztos: több erő volt a lányokban, mint a fiúkban.

Varga Eszter (Tárogató)

Üzen a szerkesztő

Kedves Ridi: Köszönöm a rajzokat, s köszönöm azt is külön, hogy gondolsz az Emcsére. Mert szomorúan állapítom meg, kevesen gondolnak rá. Valamikor úgy képzeltem, együtt csináljuk mindannyian, és a beküldött jobbnál jobb anyagból csak válogatni kell.

Felsorolod, hogy mi minden kellene a lapba.

1. Egy oldalnyi tréfás rajz, a mindennapi cserkészéletből, hogy abból okulni is lehessen.

— Engedd meg, hogy feleljek. Remek gondolat, éppen csak idáig senki sem küldött ilyeneket. Biztos vagyok, hogy a világ magyar cserkészei közt jobbnál jobb rajzolóknak és amit nem lehet megírni, néhány odavetett vonással „elbeszélhető”. Örülök, hogy nemcsak levelet írtál, hanem küldtél is néhány rajzot. Kérek többet, sokat!

2. Egy oldal — csupa fénykép. Pályázatot kellene kiírni a legérdekesebb, legszebb, leghihetlenebb képekre (persze, mind a cserkészéletből), a nevek feltüntetésével.

— Nem tudhatod, kontinenseken keresztül vívom a reménytelen harcot; nem oldalnyi, de legalább egy-egy tiszteséges fekete-fehér képet kapjak (csak fekete-fehéret használhatunk a lapban), ritkán sikerül. Egy példát! Immár a második esztendeje, hogy a buffalói TK-ról egyetlen használható képet sem kapok. Pedig könyörgök embereknek, személyesen, telefonon, üzeneteket küldök. Ritkán történik valami kielégítő. Nem érzi kötelességének senki. És a nevek? Néha kapok — hosszas koldulás után — egy-egy éles képet, de a neveket nem közlik velem. S ugye tudod, hogy neveket az ujjamból nem szophatok?

3. Magyar történelmi oldal, rajzokkal.

— Ugyanaz a baj, mint előbb (első pont). Ki csinálja a rajzokat? Hol vannak a tehetséges — és főleg buzgó — cserkészek? Boldog volnák, ha volnának. Mint tudod, a MCs-t a lehető legolesóbban próbáljuk előállítani, rajzolóra nem futja. De az önkéntes és folyamatos (!) munka jól jönne. Ha akadnának olyan cser-

készek, akik nemcsak egyszer, hanem mindig beküldenék nekünk idevonatkozó anyagukat.

4. Egy oldalnyi új hír, képekkel...

— Ezt a számot — például — úgy állítottam össze, hogy lapzártáig egyetlen sor új hír sem érkezett hozzám. A beszámolókat a vezetőkből préselem ki. Hányszor gondoltam arra, hátha volna minden csapatnál valaki, aki a híreket összegyűjtené és elküldené. Az sem volna fontos, ha hibás magyarsággal írná. Csak írja!

5. Esetleg féloldalnyi levelezés, kérdés-felelet alakjában.

— Csalhatnék, sok lap szerkesztői megteszik; kitalált kérdésekre felelnek. De én erre nem vagyok képes. Ilyen sok magyar cserkésztől elvárhatnék igazi kérdéseket is. Nem?

6. Egy oldalnyi népdal.

— Látod, ebben nem értünk egyet. Saját kiadványainkon kívül ott vannak azok a magyarországi puhakötésű könyvecskék, száz és száz népdallal; nem is kerülnék sokba, minden csapat beszerezhet belőlük néhányat. Ugyanez a helyzet a mesékkel. Sok mesekönyv van forgalomban, kár volna a MCs kevés oldalát népdalokkal vagy mesékkel megtölteni.

7. Féloldal házassági, iskolai, házalozási híreknek.

— Amikor ennek a lapnak az anyagát a nyomdába küldöm, egyetlen házassági hírről értesültem, mindjárt ide is iktatom: Görgényi Mihály Miklós és Tarczal Marianne Györgyi január 14-én tartották esküvőjüket (Weston, Massachusetts, USA).

Másfajta személyi hír egyáltalán nem érkezett.

Irod, kedves Ridi azt is, hogy minden VK-ról különszámot kellene kiadni, nagy képekkel, minden táborról külön-külön, nevekkkel, stb., hogy mindenki eltehesse emlékiül. Az előbbiekből erre is kapsz feleletet. Többet már ugye akarok panaszkodni. Azért válaszoltam Neked itt, mert még mindig remélem: lesz csapat ahol talán mindezt megbeszéljük. Hogy esetleg több is történik? Ebben már kevésbé hiszek.

CSEKÉSZBOLT

P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U. S. A.

*Magyar Cserkészszövetség Szabályai30
*Vezetőképzés Szabályai30
Cserkészkönyv I.	2.00
Cserkészkönyv I. kötve	5.00
Cserkészkönyv II.	2.00
Cserkészkönyv II. kötve	5.00
Cserkészkönyv III.	2.00
Cserkészkönyv III. kötve	5.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserkészkönyv	2.00
Leánycserkészkönyv kötve	5.00
Órsvezetői velemjáró	2.00
Órsvezetői velemjáró kötve	5.00
Órsvezetők tanácsadója	2.00
Órsvezetők tanácsadója kötve	5.00
Játékos és tábortűzl könyv	2.00
Játékos és tábortűzl könyv kötve	5.00
Fogadalomtétel „EMLÉKLAP”25
Magyar tankönyvek	
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem kötve	5.00
HAZÁNK: Olvasókönyv és magyar nyelvtan	6.00
Horváth F. és Kassai A.:	
Virágoskert: Olvasmányok a magyar irodalomból500
Gyöngyvirág, Muskátlí, Nefelejts, Rozmaring, Rózsa,	
Tulipán és Viola népdalgyűjtemények darabja60
Röpülj páva I-III.	2.70

*nyomtatás alatt

Magyar Cserkész Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization. • Subscription: \$4.00 yearly. Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh

SZERKESZTŐSÉG

Főszerkesztő: Koréh Ferenc 83 Grove St., Englewood, N. J. 07631, U.S.A.

Szerkesztő Bizottság: András Mária, Kristó N. Katalin, Cseh Tibor, Pándi Györgyné, Riedl László

KIADÓHIVATAL

PO Box 68, Garfield, N.J. 07026 USA
Kiadóhivatal vezető: Kerkay Lászlóné

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália: Taith Ferenc, 20 New Rd. Oak Park, Vic. 3046

Európa: Padányi Erzsébet, Grundsteingasse 37/II., Wien, XVI. Aust.

Kanada: Jámbor Lajos, 682 Northcliffe Blvd., Toronto, Ontario

Argentina: Linquistné, Demkó Andrea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.

Brazília: Piller Gedeonné, C.P. 8730, Sao Paulo

Venezuela: c/o Creole Petroleum, Győri István, Aptdo. 889, Caracas

HUNGARIAN BOY SCOUT ASS'N

P. O. Box 68

Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Non-profit Org.
U. S. Postage

PAID

Garfield, N. J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested